

137. Κόρακας και αλουπού

Κόρακας είχε εις το στόμα κομμάτι τυρί, και η αλουπού τον είδε και είπεν ότι: «Πεθυμώ να ακούσω την φωνήν σου.» Και ο κόρακας άνοιξε το στόμα του να φωνάξει. Λοιπόν το τυρί έπεσεν, και η αλουπού το έφαγεν και είπεν ότι: «Εις όλα είσαι, κόραξ, εύμορφος, αμή νουν δεν έχεις.»

Ο μύθος είναι εις εκείνους οπού χαίρονται εις τες κολακειές.

Γιώργος Μ. Παράσογλου (επιμ.), *Ανδρόνικος Νούκιος, Γεώργιος Αιτωλός, Αισώπου μύθοι. Οι πρώτες νεοελληνικές μεταφράσεις* [Νέα Ελληνική Βιβλιοθήκη, ΣΠ 58], Εστία, Αθήνα 1993.